

Fortælling til 'Tør du? - Frygt ikke!'

Vandringen på søen: Mattæus evangeliet kap.14, vers 22-33

Jesus overtalte nu sine disciple til at gå ombord i båden og tage i forvejen over til den anden bred, mens han sendte folk hjem. Da alle var taget af sted, gik Jesus alene op på et bjerg for at bede. Der blev han alene hele aftenen. Mens disciplene forsøgte at nå over søen, plaget af bølgerne i den stride modvind. Båden var allerede langt fra land, da Jesus sidst på natten kom ud til dem. Han gik på vandet. Disciplene blev skrækslagne, da de så ham gå på vandet. "Det er et spøgelse", skreg de. Men i samme øjeblik sagde Jesus til dem: "Tag det roligt. Det er jo mig! I skal ikke være bange." "Hvis det er dig, Herre," sagde Peter, "så sig at jeg skal komme ud på vandet til dig". "Kom herud" sagde Jesus og Peter steg ud af båden og gik på vandet ud mod Jesus. Men da Peter så, hvor store bølgerne var, blev han bange og begyndte at synke. "Hjælp mig, Herre" råbte han. Straks rakte Jesus hånden ud og greb fat i ham og sagde: "Hvorfor kom du i tvivl? Tror du overhovedet ikke på mig?" De kom op i båden, og vinden lagde sig. Og disciplene faldt på knæ for Jesus og sagde: "Du er virkelig Guds søn".

(Den Nye Aftale)

Genfortælling af vandringen på søen

I denne genfortælling kan man inddrage tilhørerne, ved at bede dem om at sige med i kor, hver gang der skal siges "Hiv Ohøj".

Det var blevet sent. Jesus havde sendt disciplene i forvejen i en båd hen over søen. Det blæste op og der var tung modvind, så de måtte trække hårdt i årene.

"Hiv Ohøj, Hiv Ohøj, Hiv-Ohøj" siger alle i kor, mens der trækkes i en imaginær åre.

Det blæste meget, da de nåede ud midt på søen, og bølgerne blev endnu større, så de måtte virkelig trække igennem og ro hårdt til.

"Hiv Ohøj, Hiv Ohøj, Hiv-Ohøj" siger alle i kor, mens der trækkes i årene.

Mens de kæmper med vinden og bølgerne, får en af disciplene pludseligt øje på noget langt væk i det fjerne.

Det ligner et spøgelse. Disciplene skreg op, at nu skulle der tages fat i årene:

"Hiv Ohøj, Hiv Ohøj, Hiv-Ohøj" siger alle i kor, mens der trækkes i årene.

Men selv om de trak godt til, så kom skikkelsen nærmere og nærmere. En råbte op: "Lad os se at komme i land og væk fra denne uhyggelige sø!".

"Hiv Ohøj, Hiv Ohøj, Hiv-Ohøj" siger alle i kor, mens der trækkes i årene.

Men lige meget hvor meget de hev og "højede", så kom skikkelsen nærmere og nærmere, indtil den var helt tæt på båden. Skikkelsen sagde pludselig: "Frygt ikke, det er mig - vær ikke bange!". Peter, som var lidt af en karl smart type, genkendte Jesus og sagde - Herre, hvis det er dig, så sig til mig, at jeg skal komme ud til dig på dybet. Jesus sagde ikke til ham, at han skulle blive i båden, eller at han jo ikke kunne gå på vandet, eller at han nok ville plumpe i med begge ben. I stedet sagde Jesus: Kom! Peter trådte ud over rælingen og gik over dybet hen imod Jesus.

Men pludselig blev han bange. Han mærkede stormvejret og det usikre dyb under sig. Nogle mennesker er bange for højder, og andre er bange for dybder. Man er ikke bare bange for at drukne, man er bange for at komme på dybt vand, miste fodfæste, komme ud af sin komfort-zone, miste kontrollen eller man er bange for at synke i et endeløst dyb. Frygt for højder og dybder er frygten for ikke at kunne bunde. Peter blev overvældet af frygt over at være på dybt vand, og vandet gav sig under ham. Han glemte, at man kan flyde, og han skreg: Herre, frels mig!

Jesus rakte hånden ud til ham og greb ham og sagde: "Det var ikke meget tro! Hvorfor faldt du i tvivl?" Han trak Peter med sig op i båden og disciplene tog fat i årene igen og roede i land, mens de sagde:

"Hiv Ohøj, Hiv Ohøj, Hiv-Ohøj!"

(Genfortælling af Suzette Schurmann Munksgaard)